

Jafnréttisnefndir halda fundi
um kvennamenningu.

Jafnréttisnefndir eru nú starfandi á vegum tveggja ^{a.m.k.}
sveitarfélaga á Austurlandi, Neskaupstaðar og Egilsstaða.
á samt starfshópi um kvennamenningu á Egilsstöðum
Þessar nefndir/hafa nú ákveðið að hafa samvinnu um kynningar-
og umræðufundi um hugtakið kvennamenningu. Helga Sigurjónsdóttir
kennari mun koma hingað austur og halda erindi í Egilsbúð í
Neskaupstað föstudagskvöld 11. mars ^{kl. 20:30} og laugardaginn 12. mars
kl. 16 ^{14 M. E.} í Valaskjálfi, Egilsstöðum.

Nefndirnar báðu Helgu að taka saman stutt yfirlit yfir
hugmyndir sínar um kvennamenninguna svo fólk sem áhuga hefði á
að koma á fundina hefði nokkra hugmynd um efnifyrirlastra
hennar. Samantekt Helgu fer hér á eftir:

Konur vilja varðveita líf og
hlúa að öllu sem lífanda dregur.

"Ég held að það sé nokkuð almenn skoðun að síðastliðin
10-15 ár hafi jafnrétti karla og kvenna aukist heilmikið hér
á landi. Því til staðfestingar er gjarnan bent á það hvað
margar giftar konur og mæður vinni nú utan heimilis, hvað
miklu fleiri stúlkur en áður stunda framhaldsnám, hvað konum
hafi fjölgað í bæja- og sveitarstjórnnum og annarri stjórnslu
og að nú séu í landi jafnréttislög sem hljóti að koma sitt
að segja. Vissulega er eitthvað til í þessu öllu en samt
tel ég rétt að taka öllum fullyrðingum um aukið jafnrétti með
varúð. Fyrst af öllu þarf að vera alveg ljóst hvað átt er
við með jafnrétti. Er átt við jafnan rétt til að standa við
færibandi og hreinsa fiskinn, jafnan rétt til að stjórna
stofnunum þessa lands og ráða fjármagninu, eða kannski jafnan
rétt til að þrautpína menn og skepnur og jörðina sjálfa í
gróðaskyni og til að dunda sér við að dreifa kjarnorkuúrgangi
allt í kringum okkur og búa til listilegar sprengjur og önnur
vopn.

Sem betur fer munu konur mjög víða um heim enn vera svo
óspilltar af mannshugsjón og lífsgæðamati hinnar vestrænu
menningar sem ræður heiminum í dag að þær sjá að það jafnrétti
sem okkur stendur til boða er harla lítilvægt og jafnvel af
hinu vonda. Þessar konur vilja annars konar jafnrétti. Þær
vilja jafnrétti sem felur í sér rétt og getu kvenna til að lifa
lífinu í samræmi við hina ævafornu menningu sína sem fyrst og
síðast miðar að því að varðveita líf og hlúa að öllu sem lífs-

anda dægur. Til að svo megi verða vilja konur fá rétt og möguleika á að breyta verulega lísskilyrðum sjálfum. Öll valæða- og efnahagskerfi í heiminum (þau eru raunar aðeins tvö og lík í framkvæmd) hafa þegar raskað svo rækilega skilyrðum alls lífs á jörðinni að menn tala í alvöru um að heimsendir sé í nánd. Vegna einhliða ræktunar ákveðinna menningarþátta s.s. dýrkunar á ofbeldi og dauða er komin svo mikil slagsíða á jarðlíf allt að erfitt mun eða ókleift með öllu að rétta það af.

Eiginleikar andstæðir ofbeldi og drápsfýsn verði ráðandi afl.

Vitaskuld eru ekki allir karlar eins og heldur ekki allar konur eins en hitt er staðreynd að konur sem heild hafa ekki haft neitt um það að segja að svona er komið fyrir jarðlífinu. Þar hafa karlar einir verið að verki. Þeir hafa í friði fengið að rækta með kynbræðrum sínum þá slæmu mannlegu eiginleika sem nú eru að fara með allt til fjandans. Bæði konur og karlar sem þetta skilja vilja auðvitað reyna að bjarga því sem bjargað verður. Aftur á móti er allt það fólk ekki á eitt sátt um leiðir til þess. Ég er sannfærð um að ekkert getur bjargað mannkyninu annað en menningarbylting þar sem kvennamenning (þ.e. þeir mannlegu eiginleikar sem eru andstæðir ofbeldi og drápsfýsn) verður ráðandi afl.

Kvennamenning og einkenni hennar eru margt fleira en hér er sagt í stöttri grein en frekari umræða þar um verður að bíða betri tíma. "